

عنوان مقاله:

بررسی عناصر معماری پایدار و راهکارهای بکارگیری آن در معماری معاصر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اکرم حسن زاده سامانی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزادشهرکرد

عظیمه محمودی اشکفتکی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزادشهرکرد

خلاصه مقاله:

طراحی پایدار نوعی معماری است که از حداکثر استعداد های محیطی برای آسایش مصرف کنندگان سود می جوید و ابزار ها و راهکارهای هوشمندانه ای در این راه به کار می گیرد. معماری پایدار جزو گرایش ها و رویکردهای نوین در معماری است که در سال های اخیر مورد توجه عده زیادی از طراحان و معماران معاصر جهان قرار گرفته است. این معماری برخاسته از مفاهیم توسعه پایداری باشد که در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست است. معماری پایدار از دیرباز تا به امروز در معماری سنتی ایران وجود داشته است و پیشینیان ما پایبند به اصول معماری پایدار بوده اند که با توجه به آثار معماری بومی و مستندات کتابخانه ای این مهم قابل اثبات است. معماری پایدار برگرفته از مفاهیم توسعه پایدار است و در راستای هماهنگی با محیط زیست است. در این مقاله به بررسی نمونه هایی از معماری پایدار در طبیعت و کاربردهای آن در معماری و اهمیت و کاربردی بودن علوم طبیعی و زیستی موجود در طبیعت پرداخته شده و در نهایت پاسخ به این سوال که چگونه میتوان با صرف حداقل انرژی، ساختمان های خود را در جهت هماهنگی با (طبیعت) نه در جهت مقابله با آن، با سازه و کیفیتی پایدار بسازیم. و آیا طبیعت جواب گوی نیازهای انسان خواهد بود سعی ما بر آن است تا در حد توان راه کارها و نمونه هایی برای طراحی فضاهای معماری با توجه به سیستمها و انرژیهای موجود در طبیعت ارائه دهیم.

کلمات کلیدی:

پایداری، توسعه پایدار، معماری پایدار، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847483>

